

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2594

гр. София, 24.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разглежда дело номер **7352** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

Образувано е по искане вх. № 32605/04.12.2024г. на Областна дирекция по безопасност на храните- Д. /ОДБХ-Д./, подадено чрез процесуален представител адв. П. А., за изменение на решение № 23961 от 18.11.2024г., в частта относно присъдените разноски.

В обстоятелствената част на молбата се излага, че общата сума за адвокатско възнаграждение, която е присъдена е 11 378.48 лева без ДДС, а заплатеното възнаграждение от ОДБХ- Д. за процесуално представителство и защита по делото е 11 965.00 лева, също без ДДС- Разликата между двете суми от 586.52 лева, била незначителна на фона на материалния интерес по делото и извършените плащания от орган на бюджетна издръжка. Ответникът счита, тези 586.52 лева не обуславят прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, напротив - те са повече от оправдани и дължими от ищеца и не следва да остават за сметка на органа.

На следващо място, в определеното от съда адвокатско възнаграждение не е добавен ДДС, а той е бил заплатен и включен в общия размер. Твърди се, съдът не е присъдил в полза на ответника заплатеното от него ДДС, с което допълнително е намалил полагащите му се разноски със сума, която обективно трябва да е част от тях, защото тя не зависи от материалния интерес по делото, фактическата и правната му сложност. Към сумата за адвокатски хонорар, следвало да се добави и дължимия ДДС, който е реално заплатен от ответника и внесен от адвокатското дружество в държавния бюджет.

В диспозитива на решението имало и грешка в пресмятането, защото присъдената в полза на ответника е 11 178.48 лева, която е с 500 лева по-малко от определеното в мотивите на решението или 11 678.48 лева.

По тези съображения, се иска да бъде изменено решението в частта за разноските, като се осъди „ОЛИВА“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ОДБХ-Д. следните разноски:

1. 14 358.00 лева с включен ДДС - заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита по договор за правна защита и съдействие от 30.11.2023 г., фактура № 3020/30.11.2023г. и платежно нареждане от 11.01.2024 г.
2. 300.00 лева - депозит за извършване на допълнителна задача по ССЧЕ, по вносна бележка от 23.01.2024 г.

В условията на евентуалност, ако не се присъди пълния размер на заплатеното възнаграждение за адвокат, се иска да се добави ДДС към определения от съда размер на адвокатското възнаграждение, както следва:

1. 13 654.17 лева с включен ДДС - заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита по делото.
2. 300.00 лева - депозит за извършване на допълнителна задача по ССЧЕ, по вносна бележка от 23.01.2024 г.

Препис от молбата е връчен на ищеца „ОЛИВА“ АД, представлявано от А. Р. Г., който, чрез своя процесуален представител адв. В. Ч. е депозирал на 09.01.2025г. писмен отговор във връзка с нейната неоснователност.

С решение № 23961 от 18.11.2024г. е отхвърлен иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявен от „ОЛИВА“ АД, представлявано от управителя А. Р. Г., срещу Областна дирекция по безопасност на храните – Д..

С този акт „ОЛИВА“ АД е осъдено да заплати на ОДБХ- Д. сумата от 11 178.48 лева /единадесет хиляди сто седемдесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки/ лева, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноски. Ответникът е подал молбата на 04.12.2024г., в четиринадесет дневен срок, считано от 25.11.2024г. / в срока за обжалване на решението/, поради което същата се явява процесуално допустима и основателна по същество.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото да се иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото.

С решение № 23961 от 18.11.2024г. в полза на ответната страна е присъдено възнаграждение за процесуално представителство, извършено от адв. П. А. в размер на сумата от 10 878.48 лева, който е определен на основание чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет. Към тази сума обаче, съдът е пропуснал да начисли и ДДС от 20 %. Съгласно § 2а от ДР на Наредбата, за регистрираните адвокати, дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС.

Видно е от фактура № 3020/30.11.2023г., че заплатеното на Адвокатско дружество „Кирякови и Ко“ адвокатско възнаграждение е 14 358.00 лева с включен в него ДДС.

При условията на чл.7, ал.9 от Наредбата на адв. П. А. е определено и допълнително възнаграждение от 500.00 /петстотин/ лева или общият размер на хонораара е 11 378.48

лева. Върху тази сума трябва да се начисли и ДДС от 2 275.70 лева или крайната сума е 13 654.17 лева.

Към размера на дължимите за възстановяване разноси, следва да се добави и сумата от 300.00 /триста/ лева, която представлява заплатено на 23.01.2024г. възнаграждение за изготвена съдебно-счетоводна експертиза.

В заключение, на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ ищецът дължи заплащане в полза на ответната страна на общата сума от 13 954.17 лева.

Предвид горното, се формира извод за наличието на основания за уважаване на молбата по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 23961 от 18.11.2024г., постановено по дело № 7352/2023г., в частта относно присъдените разноси, както следва:

ОСЪЖДА „ОЛИВА“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], представлявано от А. Р. Г., да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните - Д. с адрес: [населено място], [улица] сумата от 13 954.17 лева /тринадесет хиляди деветстотин петдесет и четири лева и седемнадесет стотинки/, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните по делото.

Съдия: